

**LEDERKOLLEGIET VED
DANMARKS FORSORGSHJEM**

Sekretariatet
Trankær Mosevej 6
8310 Tranbjerg J.
Tlf: 8629 2255

Folketingets socialudvalg
Christiansborg
1240 København K

6. april 2005

Lederkollegiet ved Danmarks Forsorgshjem, det tidligere Inspektørkollegium, har drøftet de seneste forslag til ændringer i Serviceloven og Lov om Retssikkerhed og administration. Vi har på den baggrund nogle spørgsmål, vi gerne vil have belyst, inden lovene vedrørende dette område vedtages.

Vi er den sidste mulighed for meget dårligt stillede brugere, brugere, der ofte er opgivet af kommunerne.

Landsstatistikken for 2003 viser, at 52% af beboerne kom af egen drift, dvs. ved selvhenvendelse, socialforvaltningerne i kommunerne henviste kun 7 procent, mens kategorien "andet" og "uoplyst" stod for tilsammen 30 %.

Når myndighedsansvaret flyttes fra amter til kommuner, kan det så betyde, at selvmøderprincippet reelt kommer under pres?

Hvordan kan det sikres, at beboerne stadig selv kan møde frem uden forudgående visitation, og at der reelt er et tilbud at møde frem til?

De hjemløse, der ofte har meget svært ved at komme i kontakt med de kommunale forvaltninger, kan risikere at få endnu sværere ved dette, når myndighedsansvaret overføres til kommunerne. Hvordan kan det sikres, at det ikke sker?

Vi har eksempler på, at der går op til 2 mdr. før en hjemløs, med ophold på en § 94 boform, har mulighed for at få tid ved en kommunal sagsbehandler. Uden vores hjælp ville en kontakt sandsynligvis ikke blive etableret overhovedet.

Vi kan samtidig konstatere, at boformerne, for en række af vores beboeres vedkommende, rent faktisk er den part, de kan støtte sig til overfor den kommune, der nu får myndighedsansvaret. Hvordan vil man sikre beboerens retsstilling i den sammenhæng, når både boform og kommune er samme myndighed?

Vi vil ikke lægge skjul på, at en forstander, under rette ugunstige omstændigheder, kan lægges under et vist pres fra sin arbejdsgiver i optagelsesspørgsmål.

Vi har ikke de store problemer aktuelt, idet vi ikke har kommuner som driftsherrer.

Men hvordan vil man sikre, at en forstander, hvis driftsherre er kommunen, kan optage, måske på trods af kommunens ønsker?

Vi hjælper ofte beboerne med at klage over en kommunal afgørelse, og i f.eks. Århus Amt har det Sociale Nævn omgjort en del klager fra borgere i amtet.

Hvordan kan det sikres, at en beboer kan få hjælp til at klage, når der i princippet skal ydes hjælp til at klage fra den, der bliver klaget over?

Vi er opmærksomme på bestemmelserne vedrørende oplysningspligt, men finder uagtet dette, at der kan være et dilemma.

Som det ligger i forslagene er boformerne efter § 110 regionale- og landsdækkende.

Hvordan vil man, hvis en kommune overtager en boform, fra ministerens side sikre, at dette fortsætter uændret?

Boformerne har gennem de seneste år været gennem en rivende faglig udvikling, solidt støttet af ministeriet, og anerkendt af vores brugere.

Hvis en boform bliver drevet af en region, der jo ikke har selvstændige indtægter, hvordan vil ministeren så sikre en fortsat faglig udvikling på dette felt?

Vi imødeser snarligt svar og vil gerne uddybe vores synspunkter hvis nødvendigt.

Med venlig hilsen

Jakob May
formand

